

J.nr. 00500-1174 maf/ans

10. september 2007

Bilag

JOHAN SCHLÜTER

KÆREDUPLIK

I sagerne V.L. B-2836-06 og V. L. B-0212-07

Vestre Landsret
Gråbrødre Kirkestræde 3
8800 Viborg

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
ved advokat Henrik Karl
Nielsen

mod

Foreningen af Danske
Videogramdistributører
ved advokat Lars Segato

Kærendes replik af den 4. juni 2007 vedrørende V. L. B-2836-06 (bevissikring) samt replik af den 8. juni 2007 vedrørende V. L. B-0212-07 (fogedforbud) giver indkærede anledning til følgende yderligere bemærkninger, idet det i svarskriftet af den 2. maj 2007 anførte fuldt ud fastholdes.

Ad bevissikring V. L. B-2836-06

Kærende hævder, at indkærede fejlagtigt angav Laserdisken ApS som rekvisitus i forbuds- og bevissikringsrekvisition af 11. oktober 2005 og i stævningen af 12. december 2005 og kærende ønsker under henvisning hertil det materiale, der blev udleveret/beslaglagt under fogedforretningen

den 29. november 2005 udleveret til sig med henvisning til bestemmelsen i retsplejelovens § 653c.

Som anført i indkæredes svarskrift indgivet den 2. maj 2007, er det ubestridt, at fogedforretningen den 29. november 2005 foretoges overfor Laserdisken ApS, som det formelt set eneste retssubjekt omfattet af forretningen. Faktuelt forholder det sig derfor således, at indkærede har foretaget bevissikring hos Laserdisken ApS på dette selskabs adresse, idet der under denne forretning udover materiale tilhørende Laserdisken ApS (salgsoplysninger m.v. fra perioden 22. december 2002 – 30. juni 2004) blev beslaglagt henholdsvis frivilligt udleveret materiale tilhørende kærende.

Justifikations sag mod Laserdisken ApS (rekvisitus i den første forretning) er indleveret rettidigt og sagen er verserende ved byretten i Aalborg.

Det er rekvirenternes opfattelse, at Laserdisken ApS har foretaget krænkelse af indkæredes rettigheder i perioden fra den 22. december 2002 til den 30. juni 2004. At import og salg har fundet sted er ubestridt og erkendt af kærende under bevissikringsforretningen foretaget den 29. november 2005, jf. bilag 1 (kærende/Laserdisken ApS mener blot ikke, at det er i strid med ophavsretsloven og har derfor ikke anerkendt at have krænket indkærede medlemmers rettigheder).

Det kan endvidere lægges til grund, at kærende i nærværende sag har foretaget import og salg af filmværker, hvortil rekvirenternes medlemmer har rettighederne i hvert fald frem til den 29. november 2005.

Parterne er uenige om, hvad der kan anses for dokumenteret i perioden efter 29. november 2005, jfr. uddybende nedenfor under behandlingen af forbuddet.

Indkærede er af den opfattelse, at det er dokumenteret, at kærende efter den 29. november 2005 har foretaget salg af filmværker (erkendt importeret fra USA) og som rekvirenterne mener at have sandsynliggjort at disse har rettighederne til. I relation til spørgsmålet om bevissikringens berettigelse er det vigtigt at bemærke, at det ikke bestrides, at kærende i perioden frem til 29. november 2005 har importeret og solgt filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne.

Spørgsmålet om berettigelsen af bevissikringsforretningen og forbuddet mod Laserdisken ApS, er ikke til behandling i nærværende sag (afgøres under den verserende justifikationssag ved byretten i Aalborg).

Ved nærværende kæremål skal det alene afgøres om betingelserne for (1) at gennemføre en bevissikring overfor kærende er opfyldte og (2) om betingelserne for at nedlægge forbud overfor kærende er opfyldte.

Fortolkningen af retsplejelovens § 653c

Det er ikke korrekt, at kærende med hjemmel i retsplejelovens § 653c kan kræve, at der i forlængelse af den første bevissikringsforretning anlægges retssag mod ham. Dette har ikke støtte i ordlyden eller i bestemmelsens forarbejder. Bestemmelsen omhandler ganske enkelt ikke den foreliggende situation.

Indkærede er forpligtet til at anlægge justifikationssag mod rekvisitus i fogedsagen (Laserdisken ApS) således som sket.

Det bemærkes i den forbindelse, at kærende selv – efter Vestre Landsrets kendelse i sag V.L. B-2787-05 (bilag 4) – har fremhævet, at den første sag er gennemført mod Laserdisken ApS og ikke mod ham.

Det bemærkes i øvrigt, at kærende først klart indtager den holdning, at han ikke er omfattet af den første sag *efter* at EF-domstolen har afvist, at artikel 4, stk. 2 i Rådets direktiv 2001/29 af 22. maj 2001 er ugyldig, og afvist at bestemmelsen tillader opretholdelse af en regel om international konsumtion (EF-domstolens afgørelse af 12. september 2006, jf. bilag 9) og efter at Vestre Landsret (afgørelse af 14. september 2006, jf. bilag 4) stadfæster, at der var grundlag for at gennemføre en bevissikringsforretning og nedlægge forbud overfor Laserdisken ApS.

Således kan det oplyses, at kærende i processkrifter, som blev indleveret til Vestre Landsret i kæresagerne vedrørende Aalborg byrets forbudskendelse og bevissikringskendelse af 29. november 2005, angav sig selv, og ikke Laserdisken ApS, som part, jfr. **bilag 13a-13c**. Tilsvarende angav kærende sig selv som part i processkrifter indleveret i forbindelse med justifikationssagen, jfr. **bilag 13d-f**.

Det er klart, at kærende under behandlingen af kæresagen V.L. B-2787-05 (bilag 4) agerede som sagens partssubjekt (uden at han var dette) og det er ganske klart for indkærede, at kærende aldrig havde fremkommet med de "formelle" betragtninger om ikke at være omfattet, hvis EF-domstolen og/eller Vestre Landsret havde givet "ham" medhold.

Der er med andre ord blevet spekuleret i udfaldet.

Indkærede må på baggrund af ovenstående også afvise kærendes synspunkter vedrørende rekvirentens påståede "processuelle udflugter" samt dennes fortolkning af retsplejelovens § 653c.

Indkærede må i øvrigt henlede opmærksomheden på, at Hans Kristian Pedersen under fogedforretningen den 29. november 2005 frivilligt udleverede materiale vedrørende omfanget af salget og at det kun var materiale, der viste leverandørnavne, som Hans Kristian Pedersen ikke ønskede frivilligt at udlevere og som derfor blev omfattet af selve bevissikringsforretningen (beslaglagt af fogeden).

Endvidere er det ukorrekt at der – som anført i kærereplikken - skete en beslaglæggelse af film. Der blev således indgået en aftale med Hans Kristian Pedersen om at de film, der fremgår af lagerlisterne, og som var importeret i strid med rekvirentens medlemmers rettigheder, blev fjernet fra hylderne og ikke blev solgt, så længe sagen verserede.

Alle film er fortsat i kærendes varetægt.

Som dokumentation herfor henvises til fogedbogen af den 29. november 2005 (bilag 1). Alt materiale er allerede af denne årsag ikke omfattet af retsplejelovens bestemmelse om beslaglæggelse i § 653b, stk. 1 og dermed heller ikke omfattet af bevissikringen, men derimod undergivet parternes aftale. Indkærede bestrider under alle omstændigheder, at det materiale, der frivilligt blev udleveret af Hans Kristian Pedersen, kan kræves udleveret.

Udover at der, som anført i svarskriftet og ovenfor, ikke er hjemmel til at udstrække retsplejelovens § 653c, stk. 1, som ønsket af kærende, gøres det videre gældende, at der ikke er peget på et eneste beskyttelsesværdigt hensyn, der taler for, at kærende i denne sag skal kunne påberåbe sig en

sådan udvidet beskyttelse og afskære at indkærede i december 2006 gennemfører en bevissikringsforretning mod ham.

Det kan derimod lægges til grund, at indkærede, da kærende i september 2006 bestred at være omfattet og ville anerkende de første fagedforretninger, straks indledte fagedforretninger mod kærende.

Det kan videre lægges til grund, at først Laserdisken ApS og siden kærende i meget stort omfang har krænket indkæredes medlemmers rettigheder ved at parallelimportere og sælge filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har erhvervet enerettighederne.

Kærende ønsker ikke, at oplysningerne om det reelle omfang af de krænkende handlinger tilgår indkærede, idet materialet givet vil afsløre, at indkæredes medlemmer er berettiget til en ganske betragtelig erstatning. En erstatning, der afspejler den uberettigede vinding som kærende har haft ved at sælge film, som han ikke har haft ret til at sælge i Danmark og hvor andre – indkæredes medlemmer – har betalt for opnåelsen af rettighederne.

Den eneste måde, hvorpå rettighedshaverne med sikkerhed kunne få indblik i omfanget af kærendes faktiske krænkelser i perioden fra 1. juli 2004 og frem til 29. november 2005 med henblik på opgørelse af erstatning var ved at gennemføre en bevissikringsforretning som sket.

I den forbindelse skal det fremhæves, at indførslen af retsplejelovens regler om bevissikring skete i anerkendelse af, at de eksisterende danske regler ikke levede op til reglerne i TRIPS-aftalens artikel 50, stk. 1, litra b om foranstaltninger til bevarelse af relevant bevismateriale vedrørende påståede krænkelser af immaterialrettigheder. Reglerne skulle derfor lette rettighedshavernes muligheder for at tilvejebringe bevismateriale for krænkelser af deres rettigheder og for omfanget heraf.

Om baggrunden for indførslen af reglerne anføres i betænkning om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder blandt andet at: "Såvel hensynet til rettighedshaverne som den samfundsmæssige interesse i, at krænkelse af immaterialrettigheder modvirkes, taler derfor for, at der skabes mulighed for, at rettighedshaverne kan fremtvinge oplysninger om omfanget af det ulovlige salg gennem regler om adgang til at undersøge

krænkerens regnskaber, bogføringsmateriale, købs- og salgsnotaer og lignende." (Bet. 1385/2000 s. 21).

Endvidere anføres det i bemærkningerne til Forslag til lov om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv., FT 2000/2001, Tillæg A (L17 som fremsat med bemærkninger) under pkt. 2.3 om bevissikringsproblemerne: " Der er således, når krænkelse kan konstateres, relativt gode muligheder for at standse det ulovlige salg. I forbindelse hermed vil der i reglen også være etableret et grundlag for at rejse krav om erstatning mod detailhandlere, producent eller importør eventuelt i forbindelse med en justifikationssag vedrørende et nedlagt fagedforbud eller under en selvstændig retssag. Det væsentligste problem for rettighedshaverne i forbindelse med erstatningskravet er at føre bevis for omfanget af de hidtidige krænkelse og dermed for tabets størrelse."

Netop retsplejelovens regler om edition, processuel skadevirkning med videre fandt udvalget bag bet. 1385/2000 ikke at være tilstrækkelige til at opfylde kravene ifølge TRIPS-aftalens artikel 50. En indehaver af immaterielle rettigheder har ofte særdeles svært ved at klarlægge omfanget af de pågældende krænkelse og dermed vil det være vanskeligt at opgøre et erstatningskrav uden krænkerens medvirken til sagen, selv med anvendelse af retsvirkningen processuel skadevirkning. Retsvirkningen processuel skadevirkning er således generelt set ikke et tilstrækkelig effektivt retsmiddel til at medvirke til oplysning af sager om krænkelse af immaterialrettigheder.

På baggrund af ovenstående, kan der ikke herske tvivl om, at et af formålene - endda det primære formål med reglernes indførelse - er at give rettighedshaverne bedre muligheder for at sikre bevis for omfanget af de pågældende krænkelse.

Det vil således være direkte i modstrid med intentionerne bag reglerne, såfremt man i den foreliggende situation afviste at bevissikring kunne finde sted som sket og afskar indkærede fra konkret at gøre brug af indsamlet bevissikringsmateriale.

Der er ikke belæg herfor i ordlyden eller formålet med reglerne. Tværtimod.

På den baggrund og da alle betingelser for at gennemføre en bevissikringsforretning mod kærende, jfr. retsplejelovens § 653, stk. 1 og 2, er opfyldte, gøres det sammenfattende gældende, at kærende ikke kan afskære bevissikringsforretningens gennemførelse henholdsvis afskære rekvirenten fra at benytte det materiale, der blev indsamlet/udleveret under forretningen den 29. november 2005 og som efterfølgende er udleveret til rekvirenterne den 11. december 2006.

Det bemærkes, at materialet alene viser krænkelser begået frem til den 29. november 2005.

Aalborg fogedretsafgørelse af 11. december 2006 er i enhver henseende helt lovmedholdelig.

Ad fogedforbud V. L. B-0212-07

Kærende anfører side 3 i sin replik " de indkæredes svarskrift godtgør, at de indkærede med nærværende sag forfølger det formål, at kærende skal tvinges til at agere på en bestemt måde i forhold til film, hvis rettigheder ikke tilhører de indkærede".

Dette er ikke korrekt.

Nærværende sag drejer sig alene om ulovlig parallelimport, dvs. parallelimport af titler, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne.

Denne begrænsning fremgår klart af de nedlagte påstande og af fogedrettens kendelse.

Indkærede forsøger ikke at forhindre kærendes specialimport. Ved specialimport forstås import af titler, hvor der ikke eksisterer en dansk rettighedshaver.

Nedlæggelse af forbud

Ad første del af forbudet

Kærende i denne sag (og før ham Laserdisken ApS) har importeret og solgt filmværker, hvortil indkæredes medlemmer besidder de ophavsretlige enerettigheder.

Dette er for perioden frem til 29. november 2005 ubestridt og kan lægges til grund.

Det bestrides ikke, at der ikke er fremlagt dokumentation for at kærende i perioden fra den 29. november 2005 og frem til indlevering af forbudsrequisition den 5. oktober 2006 har foretaget fornyet parallelimport af titler, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne.

Dette forhindrer imidlertid ikke, at der nedlægges forbud overfor kærende også mod dennes foresatte import af titler, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne.

Som det fremgår af det ovenfor under bemærkningerne vedrørende bevissikringsforretningen anførte, rettede indkærede således straks henvendelse til kærende, da denne i september 2006 pludselig tilkendegav, at han ikke anså sig for omfattet af de kendelser, der var afsagt af fogedretten i Aalborg og af Landsretten (sagerne mod Laserdisken ApS).

Indtil dette tidspunkt havde det været indkæredes opfattelse, at det ikke var påkrævet med selvstændig forbudssag og bevissikringssag mod kærende, idet denne i enhver sammenhæng havde ageret, som omfattet af de afsagte kendelser. Der henvises til bilag 13a-13f og det gøres gældende, at indkærede har været beføjet til ikke at indlede forbudssag mod kærende i en situation, hvor denne – som den driftsaktive enhed – gik ind og argumenterede sagen overfor de nedlagte påstande.

Indkærede har af samme grund frem til september 2006 haft tillid til, at det nedlagte forbud ville blive respekteret også af den driftsaktive enhed (kærende) og man har ikke i denne periode aktivt overvåget kærendes handlinger.

Som følge af kærendes tilkendegivne ændrede opfattelse retter indkærede straks henvendelse til kærende og anmoder om, at denne bl.a. bekræfter, at han vil afholde sig fra at foretage ulovlig parallelimport og i øvrigt respektere indkæredes medlemmers rettigheder. Som **bilag 14** fremlægges

indkæredes advokats brev af 29. september 2006 til advokat Henrik Karl Nielsen.

Sker dette ikke vil der blive indledt fogedforretninger også mod kærende.

Kærende ønskede imidlertid ikke at bekræfte det anførte, hvilket fremgår af dennes brev af 2. oktober 2006 tilstillet Retten i Aalborg. Dette fremlægges som **bilag 15**. På denne baggrund havde indkærede intet andet valg end straks at indlede nye fogedsager (herunder forbudssag) og denne gang mod kærende.

Under disse omstændigheder kan det efter indkæredes opfattelse ikke tillægges betydning, at kærende på nuværende tidspunkt tilkendegiver frivilligt at ville stoppe med at foretage de ulovlige handlinger.

Det gøres således gældende, at indkærede har en retsbeskyttet interesse i, at der overfor kærende nedlægges et fogedforbud.

Igen må det fremhæves, at kærende har stået bag et endog meget omfattende antal krænkelser. Så længe kærende afviser at sikre sig rettighedshavernes samtykke forud for import, vil det utvivlsomt, som også fremhævet af fogedretten – uanset karendes tiltag for at undgå dette – forekomme, at kærende igen importerer film, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne. I øvrigt må det fremhæves, at den måde, hvorpå kærende "administrerer" sine foranstaltninger til at forhindre fremtidige krænkelser, klart viser at krænkelser løbende vil finde sted. Som det således fremgår af replikken side 8, bestrides det, at salget af "101 Dalmatians" var en "svipser", idet der var tale om en "kvalificeret vurdering", som var begrundet i at filmen var "udgået". Indkærede kan oplyse – og det er kærende fuldt ud bekendt med – at det er meget sædvanligt at film udbydes i en periode for herefter at blive taget ud af programmet med henblik på først senere igen at skulle markedsføres. At en konkret film således ikke konkret markedsføres som led i en forretningsmæssig beslutning om, at markedet for en stund er "mættet", er ikke ensbetydende med, at rettighederne til distribution i Danmark ikke består, og det er klart, at karendes salg af filmen naturligvis udgør en krænkelse. Der kan ikke, som kærende vælger at gøre, sættes lighedstegn mellem, at en film ikke aktuelt står anført på en af indkæredes medlemmers

hjemmeside/tilbydes af denne og til, at det pågældende medlem ikke besidder rettighederne til den pågældende film.

Nedlægges ikke et fogedforbud vil fortsatte krænkelser alene være sanktioneret med erstatning og ikke med straf, jfr. retsplejelovens § 651. Dette er, henset til forløbet samt til rettighedshavernes berettigede interesse i at ophavsrettighederne respekteres, helt uacceptabelt.

Idet der i øvrigt henvises til det i forbudsrekvisitionen og svarskriftet anførte, skal det fastholdes, at alle betingelser også i § 642 for stadfæstelse af forbuddet mod parallelimport og salg af filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne, er opfyldte.

Selv om landsretten ikke skulle være enig i, at ovennævnte betragtninger berettiger et forbud, gøres det gældende, at indkærede gennem prøve køb har dokumenteret, at kærrende har solgt parallelimporterede film, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne også *efter* den 29. november 2005.

Dette er således sket umiddelbart op til forbudsforretningens foretagelse den 11. december 2006 (købet af 101 Dalmatians II) samt også efter dennes gennemførelse (købet af Curb Your Enthusiasm).

For begge film fastholdes det, at rettighederne til distribution i Danmark indehaves af indkæredes medlemmer og det gøres, jfr. svarskriftet og under henvisning til praksis gældende, at dette må lægges til grund i forbindelse med fogedsagen og at indkærede som følge af de konstaterede og beviste salg, er berettiget til at få forbuddet stadfæstet. Det bemærkes, at dette naturligvis sker under ansvar for domstolene, idet indkærede under den lovpligtige og allerede anlagte justifikationssag selvfølgelig vil fremlægge dokumentation for, at kærrende har krænket indkæredes medlemmers rettigheder.

Når kærrende i kærereplikken side 9 bestrider at have solgt parallelimporterede film siden den 29. november 2005, er dette, jfr. de gennemførte prøve køb, således ikke korrekt.

At prøve Købet af Curb Your Enthusiasm er sket efter forbudssagens foretagelse bekræfter efter indkæredes opfattelse kun behovet for, at der nedlægges et fogedforbud.

Det bestrides, at indkærede har været forpligtet til at foretage prøve Køb, der dokumenterer, at hvert enkelt medlems rettigheder er krænkede.

Indkærede forsøger alene at håndhæve de rettigheder, der tilkommer medlemmerne, jfr. således også de nedlagte påstande.

Ad anden del af forbudet

Den omstændighed, at kærende nu tilkendegiver, at han siden november 2005 har afstået fra at importere film, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne, gør ikke dispositioner over allerede importerede film lovlige.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, er det via prøve Køb dokumenteret, at kærende - så sent som i december 2006 - solgte ulovligt importerede film, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne.

Det er notorisk, at alle betingelser, herunder den tidsmæssige betingelse for at stadfæste denne del af forbudet, er opfyldte.

Det bemærkes, at kærende er i besiddelse af de ulovligt importerede film og at forbud derfor er yderligere aktualiseret.

Det skal i øvrigt bestrides, at det er korrekt, når det på side 4 i kærereplikken anføres at "også disse faktiske omstændigheder" har de indkærede to holdninger til. Der henvises her til det ovenfor anførte.

Fortolkning af ophavsretsloven

Kærende rejser vedgående spørgsmålet om forståelsen af konsumptionsreglen i ophavsretslovens § 19 samt om udnyttelsespligten i ophavsretslovens § 54.

Det er fuldstændigt entydigt fastlagt i retspraksis, at vedkommende, der ønsker at importere en vare fra et ikke EØS-land, skal indhente samtykke fra rettighedshaveren. Bevisbyrden for, at der foreligger et sådant

samtykke, påhviler således importøren og ikke rettighedshaveren. Kærendes krav om, at indkæredes medlemmer positivt skal tilkendegive, at de ikke ønsker at kærende parallelimporterer deres filmværker, er således uoverensstemmende med reglen i ophavsretslovens § 19, dansk retspraksis samt EF Domstolens retspraksis. Indkærede henviser i øvrigt til sine bemærkninger herom i svarskriftet af 2. maj 2007.

Endvidere henviser indkærede til Vestre Landsrets kendelse af 14. september 2006 (bilag 4), hvor landsretten endelig afviste kærendes fortolkning af ophavsretslovens § 19, ifølge hvilken et forbud mod parallelimport i henhold til ophavsretslovens § 19 skulle kræve rettighedshavernes eksplicitte forudgående meddelelse herom.

Der er således endelig taget stilling til spørgsmålet herom og indkærede må derfor helt afvise det, som kærende anfører, vedrørende fortolkningen af ophavsretslovens § 19.

For så vidt angår reglen i ophavsretslovens § 54 er formålet med denne regel at regulere et aftaleforhold mellem rettighedshaveren og dennes aftaleerhverver. Indkærede henviser i det hele til sine bemærkninger herom i sit svarskrift af den 2. maj 2007. De af kærende fremhævede citater ændrer ikke på den danske retsstilling og bestemmelsens ordlyd.

Kærendes fortolkning af ophavsretslovens § 54 afvises.

Kærendes fornyede anmodning om mundtlig forhandling af sagen

Indkærede fastholder, at der ikke er behov for mundtlig forhandling af kæremålet.

Det bestrides ikke, at kærende har iværksat forskellige tiltag for at begrænse/undgå ulovlig parallelimport. Det bestrides imidlertid, at vidneforklaringer om de anførte forhold har betydning for, hvorvidt forbud mod de beviste handlinger er nedlagt med rette og det er indkærendes opfattelse, at omfanget af iværksatte tiltag ikke er af betydning for kæremålets afgørelse og at det derfor vil være overflødigt og fordyrende for sagen at foretage de af kærende ønskede parts- og vidneforklaringer.

Der synes, at være anledning til at fremhæve at justitsministeren naturligvis ikke i sit svar til Laserdisken (bilag AD) har forholdt sig til den konkrete sag og at der ikke er noget nyt i de anførte forhold angående de omstændigheder, der kan begrunde at hovedreglen om, at kæremål behandles skriftligt, fraviges.

På den baggrund er der heller ikke grund til at ændre landsrettens tidligere afgørelse om ikke at tillade mundtlig forhandling af kæremålet.

Det er et faktum, at der ikke er gennemført en bevissikringsforretning og en forbudsforretning mod kærende den 29. november 2005. Dette behøves ikke at blive behandlet mundtligt.

Det er kærendes eget ansvar om de tiltag, der internt iværksættes for at sikre kærende imod at krænke tredjemands rettigheder er tilstrækkelige. Kærende kan ikke kræve at indkæredes medlemmer medvirker til udarbejdelsen af sådanne lister eller på anden måde indrapporterer til kærende, hvilke titler man har rettighederne til. Indkærede har i øvrigt aldrig delt kærendes fortolkning af ophavsretsloven, således som kærende anfører i sin replik side 5 og det må fastholdes, at det er kærendes eget ansvar at overholde ophavsretsloven.

Anbringender

Ad bevissikring V.L. B-2836-06:

Til støtte for indkæredes påstande gøres udover de tidligere anførte anbringender gældende

- at** den bevissikringsforretning, der er gennemført den 29. november 2005 mod Laserdisken ApS ikke afskærer indkærede fra at gennemføre en bevissikringsforretning mod kærende,
- at** bevissikringsforretningen mod Laserdisken ApS er gennemført på dette selskabs adresse og i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven,
- at** der rettidigt er anlagt justifikationsstævning mod Laserdisken ApS,

- at** kærende ikke kan kræve, at der anlægges justifikations sag mod denne i anledning af den første bevissikringsforretning, da kærende ikke var rekvisitus i fogedsagen gennemført den 29. november 2005,
- at** retssag mod kærende er anlagt rettidigt ved justifikationsstævning af 5. januar 2007,
- at** retsplejelovens bestemmelser ikke omhandler den i nærværende sag foreliggende situation,
- at** der ikke er hjemmel til at udstrække retsplejelovens § 653c, stk. 1, som ønsket af kærende,
- at** kærende frivilligt udleverede materiale under fogedforretningen den 29. november 2005, hvorfor dette materiale ikke er omfattet af bevissikringen og dermed af retsplejelovens bestemmelser herom,
- at** kærende har spekuleret i udfaldet af Vestre Landsrets kendelse af den 14. september 2006 (bilag 4) og at kærende, der notorisk har krænket rekvirenternes medlemmers rettigheder, ikke kan pege på nogen beskyttelsesværdig interesse, der skulle kunne begrunde, at bevissikringsforretning ikke kan gennemføres og at materialet ikke skal udleveres

Det bestrides

- at** der er blevet beslaglagt film hos kærende,
- at** indkæredes medlemmer har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt og følgelig ikke skulle være berettiget til nogen erstatning som følge af de konstaterede krænkelser

Ad fogedforbud V.L. B-0212-07:

Udover de anbringender, der er fremsat i forbudsrekvisitionen og i svarskriftet, og som fastholdes, gøres til støtte for stadfæstelsen af fogedrettens forbudskendelse gældende

- at** ophavsretslovens regler om parallelimport skal respekteres uafhængigt af om en rettighedshaver har meddelt "forbud" mod import af en film,
- at** samtlige indkærede medlemmer modsatte sig parallelimport og at kærende var bekendt hermed,
- at** det er ubestridt, at kærende har foretaget krænkelse af indkæredes rettigheder i perioden frem til 29. november 2005,
- at** indkærede ved prøve køb foretaget henholdsvis den 7. og 12. december 2006 har dokumenteret, at kærende i strid med indkæredes rettigheder har solgt importerede filmværker også efter den 29. november 2005,
- at** nærværende sag alene drejer sig om filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne, dvs. parallelimport,
- at** indkærede idet mindste har sandsynliggjort, at kærende har krænkelse af dennes rettigheder og at yderligere bevisførelse vedrørende rettighedsspørgsmålet henhører under justificationssagen,
- at** kærende har misforstået ophavsretslovens § 19 vedrørende konsumtion,
- at** der er taget endelig stilling til spørgsmålet om fortolkningen af ophavsretslovens § 19 blandt andet ved EF Domstolens dom af 12. september 2006 (bilag 9),
- at** kærende har misforstået ophavsretslovens § 54 vedrørende udnyttelse af værker,
- at** kærendes anmodning om mundtlig behandling af kæremålet skal afvises,

- at** de af kærende fremlagte bilag AD-AF ikke ændrer faktum i forhold til tidspunktet, hvor landsretten tidligere tog stilling til en anmodning om mundtlig behandling af sagerne, jf. retsbog af den 26. februar 2006, og
- at** kærende er erstatningsansvarlig overfor indkæredes medlemmer og at indkærede har overholdt sin tabsbegrænsningspligt.

Bilag

Bilag 13a-13f: Processkrifter indleveret af kærende i kæresag samt
justifikationssag mod Laserdisken ApS

Bilag 14: Advokat Lars Segatos brev af 29. september 2006 til advokat
Henrik Nielsen

Bilag 15: Advokat Henrik Niensens brev af 2. oktober 2006 til retten i Aalborg

Århus den 10. september 2007

Lars Segato